

er klart, at den vigtigste del af arbejdet er en proces, som medlemmerne er en del af, og man kan ikke bare komme og gå med meget kort varsel, for der vil ikke være tid til en tilstrækkelig grundig behandling af sagerne.

Med hensyn til besigtigelse er det altså ikke det samme at køre en søndagstur og kigge på området som at deltage i det møde på åstedet, hvor besigtigelsen finder sted, og hvor de involverede parter kan fremføre deres synspunkter. Det er væsentligt for at få en grundig behandling af sagen, at alle parter bliver hørt.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Jeg vil godt gøre opmærksom på, at nævnet er en domstolslignende instans. Det er den højeste instans for afgørelse af sager efter naturbeskyttelsesloven, og jeg vil godt gøre opmærksom på, at det er sådan, at Naturklagenævnets forretningsorden blev fastsat i forbindelse med indførelsen af naturbeskyttelsesloven i december 1991. Og når den daværende miljøminister, hr. Per Stig Møller, fandt anledning til at indføre reglerne ved en bekendtgørelse som led i den lovgivning, må ministeren jo sammen med sine regeringspartnere – bl.a. Venstre – vel have ment, at det var en fornuftig måde til at løse et problem, der har så stor betydning.

Ydermere er det sådan, at der bliver givet et rimeligt varsel på 4 måneder, så det skulle være muligt selv for travle medlemmer af Naturklagenævnet at tilrettelægge arbejdet, så der bliver mulighed for at deltage i besigtigelser og høre synspunkterne fra de mennesker, der er involveret i sagen. Også derfor synes jeg, man skal fastholde den seriøsitet, der er intentionen bag Naturklagenævnet.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Fru Anni Svanholt har inddraget godset Aakær flere gange, men det er ikke os, der har nævnt konkrete sager. Vi har udelukkende udtalt os om vores lovforslag.

Fru Anni Svanholt nævnte også, at denne sag slet ikke kan sammenlignes med de kommunale afgørelser, for her er der tale om en endelig afgørelse, der ikke kan ankes. Jeg vil godt spørge fru Anni Svanholt: Hvis et amtsråd eller en kommunalbestyrelse vedtager et budget eller næsten alt andet og afgørelsen ellers er lovlig – og det må vi vel forudsætte at den er – kan den altså heller ikke ankes. En kommunalbestyrelse

træffer også en endelig afgørelse, så forholdet er nøjagtigt det samme.

Både fru Anni Svanholt og hr. Martin Glerup nævner, at nævnet er en domstolslignende instans, og så vil jeg igen henholde mig til det, professoren udtaler. Ingen anden professor har modsagt hans udtalelse. Det er slet ikke, fordi jeg mener, det altid er rigtigt, hvad en professor siger, men der er ingen, der har sagt det modsatte, og han siger i hvert fald, at nævnet ikke kan sammenlignes med domstolene. Der skal sammenholdes med kommunale afgørelser.

Så lige til slut: Hvis jeg hørte rigtigt, sagde hr. Glerup, at der altid blev givet 4 måneders varsel til en besigtigelse. Men der står altså i § 6, stk. 2:

»Indbydelse til deltagelse i en besigtigelse eller et andet møde skal gives skriftligt med så vidt muligt mindst 2 ugers varsel for besigtigelse og møde i en fredningssag, dog så vidt muligt med mindst 4 ugers varsel«.

Der er da lidt forskel.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Hr. Aage Brusgaard kom med et ualmindelig dårligt eksempel ved at sige, at når en kommunalbestyrelse eller et amtsråd behandler et budget, træffes der en endelig afgørelse. Det, vi taler om her, er behandling af en klagesag i et klagesystem. Det kan da ikke sammenlignes med, at et amtsråd eller en kommunalbestyrelse træffer beslutninger, for selvfølgelig gør de det. Tingene hænger ikke sammen.

Poul Nødgaard (DF):

Dansk Folkeparti kan støtte dette forslag, og det er jo ganske naturligt, når vi er medforslagsstiller til det.

Under udvalgsarbejdet vil jeg nok forsøge at overbevise et flertal i Folketinget om, at der er en bestemmelse, der bør rettes, når vi taler om Naturklagenævnet. Der står i den nuværende lovgivning, at kun partier, der er repræsenteret i Finansudvalget, har ret til at få sæde i Naturklagenævnet, og i Dansk Folkeparti finder vi, at det er lidt forkert. Her i Folketinget drejer det sig om, at Enhedslisten og Dansk Folkeparti burde kunne få sæde i Nævnet, og hvis det overhovedet kan nås i denne folketingssamling, vil vi prøve at få det igennem under udvalgsarbejdet.

Men vi kan støtte lovforslaget, som det foreligger her.